

Sygn. akt I Cz 266/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2013 roku w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. G. (1)

z udziałem M. G.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 21 marca 2013 roku , sygn. akt I Ns 201/13

postanawia : zmienić zaskarżone postanowienie i zwolnić wnioskodawczynię S. G. (1) od kosztów sądowych w całości .

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Elblągu zwolnił S. G. (1) „ od kwoty 500 zł ” i oddalił jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałym zakresie . W uzasadnieniu wskazano , że stosownie do art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna , jeżeli złoży oświadczenie , że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania siebie i rodziny . Zwolnienie stanowi wyjątek od zasady tymczasowego ponoszenia kosztów przez osoby wnoszące pisma procesowe . Ubiegający się o pomoc Państwa , polegającą na takim zwolnieniu , powinien czynić oszczędności we własnych wydatkach , do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny . Wnioskodawczyni uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2.166 zł netto , zaś jej wydatki bieżące wynoszą około 1.230 zł oraz koszty utrzymania – 300 zł . Zdaniem Sądu pierwszej instancji wnioskodawczyni powinna się liczyć z kosztami i gromadzić niezbędne środki z dochodów uzyskanych w dłuższym okresie - uczestnik nie mieszka z nią od sierpnia 2012 roku . Ponadto część kosztów ponoszą rodzice wnioskodawczyni , a zatem miała ona realną szansę odkładania nawet drobnych kwot by pokryć choć w części koszty związane ze złożeniem wniosku . Stąd uznał Sąd pierwszej instancji , że uiszczenie przez wnioskodawczynię kwoty 500 zł nie może pogorszyć jej sytuacji .

S. G. (2) wniosła zażalenie od rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i zwolnienia od kosztów sądowych w całości . W uzasadnieniu wskazała , że wadliwie określono jej sytuację finansową . Zarabia rzeczywiście 2.166 zł . Opłaty za mieszkanie i dwa kredyty pociągają za sobą wydatki rzędu 1.800 zł . Do tego dochodzą drobne opłaty . Ostatecznie pozostaje na utrzymanie wnioskodawczyni i jej syna około 300 zł . Były mąż zobowiązany jest do uiszczania alimentów , ale od września 2012 roku tego nie czyni . Pomoc rodziców polega zaś na pokrywaniu opłat za przedszkole i doraźnej pomocy rzeczowej . Potrzeba wystąpienia z wnioskiem nie powstała z chwilą wyprowadzki byłego męża , bowiem ten przez długi czas deklarował pozasądowe rozstrzygnięcie .

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Zażalenie S. G. (1) zasługiwało na uwzględnienie .

W pierwszym rzędzie wyjaśnić należy kolizję pomiędzy sentencją zaskarżonego postanowienia , a uzasadnieniem – w jego ostatnim akapicie . Wnioskodawczynię zwolniono „ od kwoty 500 zł ” , to jest od kosztów sądowych do tej wysokości . Nieścisłe jest zatem stwierdzenie z uzasadnienia , że uiszczenie przez wnioskodawczynię kwoty 500 zł nie może pogorszyć jej sytuacji , bowiem w przypadku pozostawienia zaskarżonego postanowienia bez zmiany nie dałoby się bez ryzyka błędu przewidzieć , że ciężar fiskalny wniesienia i prowadzenia postępowania ograniczyłby się do pozostałej części opłaty od wniosku . Na koszty sądowe składają się przecież potencjalne wydatki i ewentualne , dalsze opłaty .

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska przedstawionego przez Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia , bowiem wnioskodawczyni rzeczywiście wskazała w oświadczeniu o stanie rodzinnym , majątku , dochodach i źródłach utrzymania , że jej wydatki z tytułu dwóch kredytów i czynszu (scil. - opłat eksploatacyjnych , skoro przedmiotem postępowania jest spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego) wynoszą około 1.700 zł , koszty energii elektrycznej , gazu i telefonu to kolejne 120 zł , a zatem na zaspokojenie potrzeb życiowych pozostaje jej około 300 zł .

W postępowaniu zażaleniowym kwestie te skarżąca wyświetliła dodatkowo przez przedstawienie tabelarycznego zestawienia wydatków oraz dokumentów źródłowych . Nie ma podstaw aby kwestionować wiarygodność twierdzeń skarżącej o wysokości stałych dochodów , zwłoce byłego męża z zapłatą alimentów , skali wydatków i pozostawania obecnie bez oszczędności , to jest środków nie służących bieżącemu zaspokajaniu podstawowych potrzeb , skoro przedstawiono dokumenty poświadczające wysokości jej wynagrodzenia , wydatków mieszkaniowych i rat kredytu . W świetle tych okoliczności twierdzenie o możliwości poczynienia oszczędności w racjonalnie przewidywanym terminie okazuje się bezpodstawne .

Z uwagi na powyższe , na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie uwzględniono i na mocy art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolniono S. G. (1) od tych kosztów .